

Roman Rocze, Bia

Czasami gdy mam chandrę i jestem sam,
kieruję wzrok za okno, wysoko tam,
gdzie nad dachami domęw
i w noc, i w dzieę
nadpęywa koęysząca marzeniem, snem.
ref.:

I ona taka w tej biaęej sukience,
jak piękny ptak, ktęry zapiera w piersi dech.
Chwycięem mocno jej obie ręce,
oczarowany, zasęuchany w sęodki ępiew.
I caęa w ęaglach jak w biaęej sukience,
jak piękny ptak, ktęry zapiera w piersi dech.
Chwycięem mocno ster w obie ręce
i ęeglowaęem zasęuchany w fali ępiew.
Wspomnienia przemijają, a w sercu ę
wciąę w ęajbęsię przemienia dziewczę
Jeęmi nie wierzysz, to gnaj co tchu,
tam z kei moęesz ujrzeć coę z mego snu.
ref.:

I ona ...
Nie wiem, czy jeszcze kiedyę zobaczęją,
czy tylko w moich myęlach jej oczy lęnią,
gdy pochylona ostro do wiatru szęa,
znowu się przeplatają obrazy dwa.
ref.:

I ona ...